

d ů v o d e c h :

S právního hlediska posoudily nižší soudy souzený případ správně. Platnost v cizině uzavřeného manželství zdejšího státního občana, který se v době sňatku nehodlal vzdáti tuzemského občanství, a jež proto má míti právní účinek i v tuzemsku, jest posouditi podle zákonů tuzemských (§ 4 obč. zák.). Jen co do formy uzavření manželství v cizině jsou rozhodující předpisy místa, kde sňatek byl uzavřen (srov. na příkl. rozh. č. 5859 Sb. n. s.). Není nejmenší pochybnosti, že sňatek mezi Janem T. a Františkou H. byl dne 7. srpna 1914 v Berlíně platně uzavřen, jak dotvrzeno předloženým osvědčením stavovského úřadu z téhož dne (§ 1317 říšskoněmeckého obč. zák.). Jest naprosto nezávažné, zda bylo při uzavření tohoto sňatku vedlejším úmyslem nastávajících manželů, aby manželka mohla pobíratí válečnou podporu, kdyby manžel musel nastoupiti vojenskou službu ve válce. Dokud manželství to nebylo co do svazku zrušeno — což se ani podle dovolatelčina tvrzení nestalo —, brání druhému manželství Jana T. překážka § 62 obč. zák., kterou bylo vyšetřiti z úřední povinnosti (§ 28, odst. 1, zák. č. 320/1919).

Čís. 16231.

Těž exekuční návrh, podaný za Československý stát (finanční správu) berním úřadem, musí býti opatřen úředním razítkem a podpisy obou úředníků berní úřad zastupujících.

Návrh berního úřadu o nucené zřízení práva zástavního (nadzástavního), který nevyhovuje uvedeným náležitostem, jest zamítnouti.

(Rozh. ze dne 28. června 1937, R I 704/37.)

Srv. rozh. č. 14694, 10342 Sb. n. s.

Vymáhající věřitel — Československý stát (finanční správa) — zastoupený berním úřadem v P., navrhl, aby soud povolil podle vykonatelného výkazu nedoplatků ze dne 4. ledna 1937, č. 3 d. z. m., vymáhajícímu věřiteli k vymožení jeho daňové pohledávky 207.699 Kč 95 h s přísl. exekuci nuceným zřízením nadzástavního práva na pohledávku povinné Filipiny K., vložené ve vložce 510 pod pol. C 13 na nemovitostech Karla K. v H. v částce 450.000 Kč s přísl., vkladem dotčeného práva. Exekuční soud povolil navrženou exekuci. Rekursní soud zamítl exekuční návrh. Důvody: Povinná právem vytýká, že exekuční návrh vymáhajícího věřitele, jímž jest v souzené věci Československý stát (finanční správa), zastoupený berním úřadem v P., podle něhož byla povolena exekuce, jest opatřen kromě pečeti toliko jedním podpisem nějakého úředního činovníka, bez bližšího označení. Podle výnosu ministerstva financí č. 225/1885 ř. z. zastupuje berní úřad výběrčí daně a úředník jej kontrolující. Z toho plyne, že i exekuční návrh musí býti podepsán řečenými dvěma úředníky berního úřadu, aby mohlo

býti oficiálně pokládáno za to, že exekuční návrh byl také skutečně podán berním úřadem. Ježto v souzené věci exekuční návrh není podepsán druhým odpovědným úředníkem, není podle názoru rekursního soudu pochyby, že prvý soud měl žádanou exekuci zamítnouti, zejména, šlo-li o exekuci tabulární, kde v duchu ustanovení knihovního zákona není dopuštěno vraceti stranám vadná podání k nápravě formálních vad se zachováním pořadí. Posoudil tudíž prvý soud věc po právní stránce nesprávně, když přesto žádanou exekuci povolil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu

D ů v o d y:

Napadené usnesení jest ve shodě se zákonem a stavem věci a vyhovuje také zásadám vysloveným v rozhodnutí č. 10342 Sb. n. s., od nichž se odchýliti neshledává nejvyšší soud důvodu. Nevadí, že v souzené věci šlo o návrh a nikoli o exekuční titul, ježto i podání berních úřadů jsou výronem jejich úřední činnosti, a jsou po případě listinnými doklady (srv. rozh. č. 14694 Sb. n. s.), a musí proto míti předepsané formální náležitosti, tedy podpisy obou vedoucích úředníků.

Čís. 16232.

I za účinnosti vlád. nař. č. 338/1936 Sb. z. a n. lze proti společnosti »Karlovarská spolková banka, společnost s r. o.« (»Karlsbader Vereinsbank, Gesellschaft m. b. H.«) v Karlových Varech, vésti exekuci na vydání cenných papírů, v jichž příčině bylo společnosti dáno zmocnění k libovolnému nakládání (§ 3 zák. č. 201/1924 Sb. z. a n.), plyne-li z exekučního titulu, že ukladatel zůstal vlastníkem cenných papírů, nikoli však k vymožení výtěžku za cenné papíry prodané před likvidací dotčené společnosti.

(Rozh. ze dne 28. června 1937, R I 723/37.)

Vymáhající věřitel Dr. V. B. jako správce konkursní podstaty Františka K., majitele bankovní firmy M., navrhl proti povinné společnosti »Karlovarská spolková banka, společnost s r. o.« (»Karlsbader Vereinsbank, Gesellschaft m. b. H.«) v Karlových Varech povolení exekuce jednak na vydání určitých cenných papírů, jednak k vymožení částky 2.125 Kč s přísl. E x e k u č n í s o u d uznal podle návrhu. R e k u r s n í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: Přes to, že povinná banka jest podle vykonatelného rozsudku ze dne 23. června 1934 C V 339/34 okresního soudu v K. V. povinna, aby vymáhajícímu věřiteli vydala cenné papíry v exekučním návrhu uvedené a zaplatila mu 2.125 Kč s přísl., musil býti exekuční návrh zamítnut, protože podle vlád. nař. ze dne 18. prosince 1936, č. 338 Sb. z. a n., nabyvšího účinnosti dne 1. ledna 1937, byla povinná banka zrušena a vstoupila podle řečeného nařízení do likvidace a její jmění tvoří společnou likvidační podstatu a pohledávky